

СУБ'ЄКТИ ПУБЛІЧНОЇ ДИПЛОМАТІЇ УКРАЇНИ В КАТАРІ, КУВЕЙТІ ТА ОБ'ЄДНАНИХ АРАБСЬКИХ ЕМІРАТАХ

Климончук В. Й.,

доктор політичних наук, професор

Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника

ORCID ID: 0000-0002-0257-3481

vasyl.klymonchuk@pnu.edu.ua

Марчук В. В.,

доктор історичних наук, професор

Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника

ORCID ID: 0000-0002-3992-8530

vasyl.marchuk@pnu.edu.ua

У статті визначено основні складові, які формують сучасну публічну дипломатію, простежено роль суб'єктів публічної дипломатії України в реалізації цілей публічної дипломатії в Катарі, Кувейті та ОАЕ, актуалізовано питання оптимізації взаємодії суб'єктів публічної дипломатії України в Катарі, Кувейті та ОАЕ.

З'ясовано, у XXI столітті нагальним є питання налагодження довготермінових взаємовідносин, які створюють сприятливі умови для державної політики, зокрема впливу на суспільну думку й на тих, хто її формує. Публічна дипломатія стала вагомим чинником міжнародного життя переважної більшості розвинутих держав.

Виявлено, що нові правила політичної взаємодії, що передбачають відкритість та публічність, можна обернути на користь за допомогою продуманої стратегії публічної дипломатії, результати якої вимірюються не лише позитивним іміджем держави у світі, а й успіхом у просуванні зовнішньополітичних інтересів на міжнародній арені.

Ключовими цілями публічної дипломатії є: зміцнення іміджу країни, просування її бренду; забезпечення сприятливого середовища у сфері міжнародного спілкування; розбудова двосторонньої комунікації, мережі партнерства; трансляція політичних, культурних та інших цінностей (у тому числі – через освіту); формування громадської думки однією державою в іншій.

Встановлено, що важливе значення для ефективної реалізації цілей публічної дипломатії в Катарі, Кувейті та ОАЕ має комплекс заходів, спрямованих на формування месиджів, орієнтованих на інформування цільових аудиторій та окремих груп людей за кордоном.

Доведено, що українська публічна дипломатія в Катарі, Кувейті та ОАЕ упродовж останніх років значно активізувалася, про що свідчить низка успішно реалізованих проектів дипломатичними представниками. До спектра таких заходів належить гідне презентування українських галузей культури, освіти, спорту, науки, туризму тощо.

Виявлено, що докорінне оновлення інституційних засад співпраці українських дипломатів у Катарі, Кувейті та ОАЕ з українською діаспорою у цих країнах дасть імпульс для піднесення публічної дипломатії України в субрегіоні Затоки на новий рівень.

Ключові слова: публічна дипломатія, Україна, Катар, Кувейт, ОАЕ, діаспора, дипломати.

Головними цілями зовнішньої політики України є: забезпечення найбільш сприятливих умов для подальшої трансформації суспільства, його соціально-політичного, економічного і духовного розвитку, досягнення загальної безпеки, розвитку дружніх відносин і всебічної співпраці з іншими країнами світу (Закон України, 2010).

У XXI столітті актуалізується питання налагодження довготермінових взаємовідносин, які створюють сприятливі умови для державної політики, зокрема впливу на суспільну думку й на тих, хто

її формує. Публічна дипломатія стала вагомим чинником міжнародного життя переважної більшості розвинутих держав (Перебийніс, 2013р., с. 915).

В Україні нині склалися такі внутрішньо- та зовнішньополітичні умови, коли нехтування можливістю й потребою заявити про себе на міжнародній арені за допомогою чіткої, довгострокової, стратегічно виваженої політики публічної дипломатії об'єктивно призводить до розмивання позитивного міжнародного іміджу України у світі через заповнення інформаційних прогалів великою кількістю міфів і стереотипів (Процюк, 2016р., с. 26).

Нові правила політичної гри, що передбачають відкритість та публічність, можна обернути на користь за допомогою продуманої стратегії публічної дипломатії, результати якої вимірюються не лише позитивним іміджем держави у світі, а й успіхом у просуванні зовнішньополітичних інтересів на міжнародній арені (Сегеда, 2020р., с. 139).

Аналізу та вивченню поняття «публічна дипломатія» присвячено праці зарубіжних дослідників К. Айхан, Г. Беррідж, Е. Гулліон, Е. Гілбоа, А. Джеймс, Н. Калл, Дж. Найта ін. Окремі аспекти цієї проблеми висвітлено у дослідженнях О. Опанасюк, Є. Перебийніса, М. Процюк, О. Розумної, О. Тищенко – Тишковець, В. Ціватого та ін. Проблеми інституалізації та модернізації практики публічної дипломатії розкрито в наукових статтях О. Децик та Н. Піпченко. Практичні питання реалізації такої політики розглянули у своїх публікаціях О. Сегеда, О. Балануца, Є. Габер, С. Корсунський та ін.

Попри значну увагу вчених, особливості публічної дипломатії України в Катарі, Кувейті та Об'єднаних Арабських Еміратах потребують подальшого дослідження в напрямку оптимізації взаємодії суб'єктів публічної дипломатії України в Катарі, Кувейті та ОАЕ.

Мета: охарактеризувати суб'єкти публічної дипломатії України в Катарі, Кувейті та ОАЕ та виявити проблемні питання взаємодії між ними.

Відповідно до зазначеної мети доцільно поставити такі завдання: визначити основні складові, які формують сучасну публічну дипломатію; простежити роль суб'єктів публічної дипломатії України в реалізації цілей публічної дипломатії в Катарі, Кувейті та ОАЕ; визначити шляхи оптимізації взаємодії суб'єктів публічної дипломатії України в Катарі, Кувейті та ОАЕ.

Результати. Досить важко сформулювати просте визначення такого багатогранного явища, як публічна дипломатія. Утім з упевненістю можна сказати, що це не дія, а тривалий процес, яки йохоплює цілу плеяду акторів – дипломатів, громадських діячів та активістів, представників різних сфер наук, ЗМІ, неурядових організацій тощо. Дипломатів справедливо вважають драйверами політики публічної дипломатії, хоча в мінливих умовах сучасного світу інструментарій провадження такої політики неможливо не варіювати (Балануца та Сегеда, 2020р., с. 258).

За твердженням В.Ціватого, «публічна дипломатія – це інструмент довгострокової дії, який створює сприятливий клімат для зовнішньої політики та дипломатії загалом. Вона спрямована на масову аудиторію і виходить з того, що громадська думка справляє вплив на зовнішню політику національних держав. Публічна дипломатія не замінює собою класичної дипломатії, а допомагає підготувати підґрунтя для проведення офіційних заходів на зовнішньополітичній арені» (Ціватий, 2014р.).

У відповідь на зміни, які відбуваються у різні історичні періоди, дипломатія адаптується пристосовуючи свої норми, правила та практики, додаючи нові напрями своєї діяльності при цьому не замінюючи традиційні (Аналітична записка, 2014р.).

Сучасні науковці говорять про так звану «нову публічну дипломатію» – тобто стимулювання взаємодії між двома суспільствами двох різних держав для досягнення зовнішньополітичних цілей суб'єкта/провідника публічної дипломатії. Розкриваючи особливості сучасної публічної дипломатії О. Опанасюк, зазначає, що нині «під новою публічною дипломатією розуміють вже не односторонні дії держави із власного позиціонування, а діалог сторін, що базується на гуманітарному та інформаційному співробітництві з використанням найновіших комунікаційних технологій» (Опанасюк, 2017 р., с. 239).

О. Тищенко-Тишковець під новою публічною дипломатією розуміє «ефективний інструмент зовнішньополітичної комунікації, розрахований на довготривалу перспективу. Двосторонній діалог розвивається завдяки встановленню відносин довіри між суб'єктом і об'єктом комунікації, розширеним можливостям для двосторонньої передачі політичної культури акторів міжнародних відносин» (Ціватий, 2014р., с. 35).

Технології публічної дипломатії спрямовані, насамперед, саме на формування позитивних настанов щодо політики держави (зокрема, зовнішньої), яка здійснює публічну дипломатію. Такі технології, як, наприклад, наукові та освітні обміни, покликані, на думку О. Висоцького, «сформувати настанови через впровадження відповідних ціннісних критеріїв у свідомість об'єктів публічної дипломатії, які дозволяють їм оцінювати політику іншої держави позитивно та, іноді, вважати її більш значимою чи гідною, ніж політика власної країни. Безумовно, непомітне впровадження критеріїв оцінювання є маніпуляцією та арсеналом методів пропаганди» (Висоцький, 2020р., с. 12).

У випадку пропаганди – це монологічний комунікативний вплив, у випадку публічної дипломатії – діалогічність, інтерактивність. У зв'язку з цим, зауважує О. Висоцький: «така якість пропаганди як монологічність ніколи не була визначальною для характеристики її сутності» (Висоцький, 2020 р., с. 12).

На думку Г. Лассвелла пропаганда є керуванням колективними настановами за допомогою маніпуляції значимими символами, тобто формуванням нахилів діяти згідно з певними зразками оцінювання. Причому настанови повинні виводитися із знаків, які мають загальноприйняте значення (Lasswell, 1927р., с. 627).

Н. Калл виділяє п'ять складових, які формують сучасну публічну дипломатію: культурна дипломатія, активне сприйняття інформації, відстоювання позиції, міжнаціональні зв'язки та міжнародне телерадіомовлення (Cull, 2008р.).

З використанням методів культурної дипломатії слід пам'ятати про два ключові принципи: по-перше, важливим чинником є визнання культурної політики країни походження, а по-друге, розуміння культурної політики цільової країни. Це означає, що, з одного боку, необхідно визначити культурні особливості цільової країни, а з другого боку, правильно сформулювати і представити справжній образ країни походження зарубіжній аудиторії.

Ще одним чинником публічної дипломатії виступає відстоювання власних позицій державою. У публічній дипломатії цей елемент може бути визначений як зусилля суб'єктів з управління міжнародним середовищем, за допомогою комунікаційної діяльності на міжнародному рівні для просування своєї політики, думок чи суспільних інтересів суб'єкта у зарубіжній громадській думці. Сьогодні ця діяльність включає відносини із пресою посольства країни в країні призначення, а також інформаційну діяльність націлену на неї. Ця форма діяльності зустрічається у всіх галузях публічної дипломатії. Сфера застосування цього виду дипломатії є короткостроковою, а потік інформації є зовнішнім (Cull, 2008р.).

Отже, публічна дипломатія як елемент «м'якої сили» посідає важливе місце в зовнішньополітичній стратегії багатьох держав. На нашу думку, ключовим цілям публічної дипломатії: зміцнення іміджу країни, просування її бренду; забезпечення сприятливого середовища у сфері міжнародного спілкування; розбудова двосторонньої комунікації, мережі партнерства; трансляція політичних, культурних та інших цінностей (у тому числі – через освіту); формування громадської думки однією державою в іншій (Balanutsa, 2020р., с. 72).

Державні суб'єкти публічної дипломатії України в Катарі, Кувейті та ОАЕ – це посольства України, дипломати. Недержавні суб'єкти публічної дипломатії – представники діаспори.

Дипломатів справедливо вважають драйверами політики публічної дипломатії, хоча в мінливих умовах сучасного світу інструментарій провадження такої політики неможливо не варіювати (Балануца та Сегеда, 2020р., с. 259).

Співробітники дипломатичної служби – це агенти розуміння, які працюють на кордоні двох культурних кодів як сполучний механізм. Водночас немає єдиного та перевіреного алгоритму дій, який забезпечить успіх. Кожен з акторів має відшукати свої унікальні риси й особливості, за допомогою яких можна збудувати місточок розуміння, знайти спільні точки дотику (Балануца та Сегеда, 2020р., с. 259).

Важливо, щоб дипломатичні представництва України не підходили формально до культурної дипломатії, не створювали лише видимість роботи та ставили під сумнів змістовну частину та доцільність культурної дипломатії як такої (Аналітична записка, 2014р.).

Важливе значення для ефективної реалізації цілей публічної дипломатії в Катарі, Кувейті та ОАЕ має комплекс заходів, спрямованих на формування месиджів, орієнтованих на інформування цільових аудиторій та окремих груп людей за кордоном.

Створення та розвиток інструментів комунікації, відповідних інформаційних програм, прямі контакти між громадськими інститутами, ЗМІ, реалізація іміджевих проєктів, пропаганда своєї культури, цінностей за допомогою телебачення, радіо, туризму, театру, спорту тощо (Перебийніс, 2013 р., с. 916).

Публічна дипломатія Катару, Кувейту та ОАЕ в Україні представлена гуманітарним, освітнім та культурним вимірами, частково – спортивним та релігійним (Сегеда, 2022р., с. 126).

Загалом українська публічна дипломатія в Катарі, Кувейті та ОАЕ упродовж останніх років значно активізувалася, про що свідчить низка успішно реалізованих проєктів. До спектра таких заходів належить гідне презентування українських галузей культури, освіти, спорту, науки, туризму тощо.

Заходи публічної дипломатії успішно використовуються з метою формування та просування вигідного образу своєї держави, ідеології, культури, пропаганди демократичних та цивілізаційних цінностей.

Риса, що вирізняє публічну дипломатію Кувейту в Україні, – це організація масштабних культурних проєктів. Зупинимось на успішно реалізованих проєктах публічної дипломатії України в Кувейті

у різних сферах культурно-гуманітарного співробітництва. Потужний імпульс для розвитку отримали проекти у сфері освітньої та цифрової дипломатії, адже просуванню цих напрямків передувала тривала робота над зміцненням двосторонніх відносин між Україною та Кувейтом. Так, створена роками плідної роботи договірно-правова база у сфері науки та освіти (меморандуми про академічне співробітництво та меморандуми про взаєморозуміння між освітніми закладами обох країн) сформувала фундамент для подальших проєктів в освітній сфері (Balanutsa, 2022p.).

Висока ефективність освітніх проєктів Посольства аргументується їхньою актуальністю, адже, кувейтська сторона демонструє стійку зацікавленість у залученні іноземних, зокрема українських фахівців до розвитку освіти, спорту та фізичної культури в еміраті. Реалізація зазначених проєктів сприяла досягненню таких цілей публічної дипломатії, як: зміцнення позитивного інформаційного фону про Україну в Кувейті, закріплення іміджу України як кузні талановитої молоді, ефективного просування бренду «Україна», створення підвалин для двостороннього співробітництва в різних аспектах науково-освітньої діяльності. На більшості із проведених освітніх заходів були присутні представники освітніх та громадських кіл Кувейту, української діаспори та членів їхніх сімей з числа кувейтських громадян, а також провідні ЗМІ Кувейту. Таким чином, засобами освітньої дипломатії було підвищено обізнаність цільової аудиторії про сучасну Україну як високорозвинену та висококультурну державу, а також про найкращі надбання її науковців і освітян. У свою чергу, привертання уваги широкої кувейтської громадськості до України є запорукою активізації двостороннього співробітництва з нею. Щодо медійного розголосу освітніх заходів, то в цілому вдалося сформувати мережу позитивних відгуків, оцінок, публікацій щодо України в кувейтських та іноземних ЗМІ. Наприклад, низку освітніх й інших заходів у рамках «Тижня України в Кувейті 2020» було висвітлено в 13 відеорепортажах кувейтських телеканалів, трьох телевізійних інтерв'ю Посла України в Кувейті, 23 публікаціях в англо – та арабомовних газетах Кувейту (Embassy, 2020p.). Сумарна кількість переглядів публікацій Посольства в мережі «Фейсбук» щодо освітніх та інших заходів «Тижня України в Кувейті 2020» сягнула 30 тис. Варто відзначити, що в контексті згаданого «Тижня» цілям освітньої дипломатії сприяли й заходи культурної, спортивної дипломатії. Так, музичний концерт українського піаніста та композитора Є. Хмари у Вищому музичному інституті Кувейту зацікавив кувейтську сторону в налагодженні освітніх обмінів студентів консерваторій обох країн, а спортивна конференція за участі українських фахівців викликала інтерес місцевої сторони в активізації співробітництва між спортивними федераціями. З розряду перспективних проєктів для подальшої реалізації опрацьовується курс лекцій щодо дипломатії України в кувейтських закладах вищої освіти, а також цифрові проекти освітньої дипломатії (українська поезія в ефірі кувейтського радіо, освітні кампанії у соціальних мережах Посольства, онлайн майстер-класи тощо).

Важливим питанням для України залишається забезпечення паритетності у власному інформаційному просторі та збільшення присутності у світовому інформаційному полі. Потреба залучення громадськості на свій бік в умовах миттєвого поширення інформації, так само як і дезінформації, сьогодні стає особливо важливою (Перебийніс, 2013p., с. 916).

Інформаційна робота здійснюється посольствами та іншими дипломатичними установами України шляхом доведення до політикуму, громадськості та представників мас-медіа інформації про зовнішньополітичні пріоритети України, позицію нашої держави з важливих міжнародних питань, пропагування української культури, висвітлення економічного й туристичного потенціалу нашої держави (Перебийніс, 2013p., с. 916).

Посольство Кувейту в Україні навіть не адмініструє власний веб-сайт та сторінки в соціальних мережах, що значно знижує поінформованість українського суспільства про проекти дипломатичної установи. Веб-сторінки посольств Катару та ОАЕ в Україні хоч і наявні, проте оновлюються не так часто, як веб-сайти українських посольств у субрегіоні Затоки. Загалом практика публічної дипломатії України в арабських монархіях є в рази інтенсивнішою та більш різноманітною з точки зору напрямів, адже охоплює культурну, економічну, експертну, кулінарну, науково-освітню, спортивну і цифрову дипломатію. На рівні двосторонніх відносин ініціативність української сторони в диверсифікації діалогу з Катаром, Кувейтом та ОАЕ не знаходить належної підтримки з боку цих арабських держав (Сегеда, 2022p., с. 128).

У межах деяких проєктів нами було також розкрито потужний потенціал цифрової дипломатії (Embassy, 2022p.). Це дало можливість переконатися, що «цифрова дипломатія виступає потужним інструментом реалізації чималої кількості окреслених цілей, а соціальні мережі як один з основних її засобів зарекомендували себе як безпрецедентно ефективний механізм у цьому стрімко мінливому світі» (Сегеда, 2020p., с. 142).

Розглянуті вище та майбутні проєкти можуть чинити певний вплив на вирішення глобальних питань культурно-гуманітарного співробітництва між Україною і Катаром, Кувейтом та ОАЕ, а також надати позитивної динаміки у вирішенні довготермінових завдань.

Цілі публічної дипломатії лише на перший погляд обмежуються формуванням позитивного сприйняття країни у світі, поширенням національної освітньої культури і цінностей. Насправді, функціонал публічної дипломатії вбачається перспективним і у т. зв. «domestic public diplomacy». Публічна дипломатія буде сильною та ефективною тоді, коли вона поєднуватиме засади зовнішньої та внутрішньої політики. І саме з цією метою ми пропонуємо залучити до процесу культурно-освітньої дипломатії українську діаспору в Катарі, Кувейті та ОАЕ та об'єднати осередки української громади з різних країн світу за допомогою різноманітних громадських ініціатив (Balanutsa, 2020p.).

Й. Шайн та А. Барт визначають поняття «діаспора»: «Народ, який має спільне походження, який проживає більш-менш на постійній основі за межами своєї етнічної або релігійної батьківщини – незалежно від того, чи є ця батьківщина реальною або символічною, незалежною або перебуває під іноземним контролем. Члени діаспори ідентифікують себе або ідентифікуються іншими – на батьківщині та за її межами – як частина національної спільноти батьківщини, і в цій якості їх часто закликають брати участь або залучають до справ, пов'язаних з батьківщиною» (Shain, 2003p.).

К. Кенні зауважує, що «діаспора – це не процес і не річ, яку потрібно визначити, а скоріше ідея, концептуальна основа, за допомогою якої люди намагаються осмислити досвід еміграції. Три елементи, що перетинаються, – переселення, зв'язок і повернення – складають ідею діаспори. Усі ці елементи не обов'язково повинні бути наявні одночасно, і не обов'язково використовувати термін «діаспора», щоб думати про еміграцію як про досвід діаспори» (Kennedy, 2019p.).

«Хоча ці громади часто асимілюються у культурі та суспільстві приймаючої країни, зв'язки, які вони підтримують у країні походження, можуть бути корисним інструментом у зміцненні двосторонніх зв'язків між країнами» (Public Diplomacy and Foreign Policy).

Роль діаспор у сучасних міжнародних відносинах зростає, а їхня важливість і нагальність проблем з ними пов'язаних багато у чому формує принципи двосторонньої взаємодії між країнами походження та постійного проживання.

У Катарі, Кувейті та ОАЕ у дипломатів є зв'язки та ідеї проєктів, але недостатньо ресурсів (матеріальних та людських). Діаспора цими ресурсами володіє (а подекуди – і необхідними зв'язками). Відтак, найліпший результат з точки зору досягнення цілей публічної дипломатії України в Катарі, Кувейті та ОАЕ – це злагоджена та взаємовигідна взаємодія між державними та недержавними акторами (суб'єктами). Здебільшого у державних та недержавних акторів публічної дипломатії спільна мета – гідне представлення України у країні свого перебування. Однак цього недостатньо. Із взаємодією (синергією) державних і недержавних акторів публічної дипломатії є проблеми, адже дипломати не мають достатньо інструментів для допомоги/зацікавлення/сприяння діаспорі. Врешті решт все залежить від людського фактору – якщо формується «ядро» з-поміж активних дипломатів та українців (діаспори), є результат. Якщо «ядра» немає, підхід до виконання завдань публічної дипломатії України в Катарі, Кувейті та ОАЕ формальний, спорадичний, неефективний. Це дивно, оскільки в офіційних документах (Стратегія публічної дипломатії МЗС України 2021–2025 рр. (постанова КМУ № 165 від 2017 р.) тощо) ніби всі інструменти, ресурси, ролі, завдання прописані. Однак на практиці все це не працює. Яскраві стратегії не виходять за межі паперу, на якому вони написані. Однак рано чи пізно це питання нам таки доведеться вирішувати, оскільки чітко сформулювати для самих себе і для світу, якими нам хотілося б, щоб нас сприймали за кордоном, безумовно, потрібно. «Образ України, який ми створимо, має бути привабливим, реалістичним, сучасним і, якщо хочете, навіть нав'язливим», – стверджує Є. Перебийніс (Перебийніс, 2013p., с. 918).

Очевидно, що зусилля повинні бути спрямовані на об'єднання різних акторів (державних і приватних) для досягнення спільної мети.

Нагальною потребою є докорінне оновлення інституційних засад співпраці українських дипломатів у Катарі, Кувейті та ОАЕ з українською діаспорою у цих країнах дасть імпульс для піднесення публічної дипломатії України в субрегіоні Затоки на новий рівень.

Висновки. Встановлено, що публічна дипломатія стала вагомим чинником міжнародного життя переважної більшості розвинутих держав. Нові правила політичної гри, що передбачають відкритість та публічність, можна обернути на користь за допомогою продуманої стратегії публічної дипломатії, результати якої вимірюються не лише позитивним іміджем держави у світі, а й успіхом у просуванні зовнішньополітичних інтересів на міжнародній арені.

Ключовими цілями публічної дипломатії є: зміцнення іміджу країни, просування її бренду; забезпечення сприятливого середовища у сфері міжнародного спілкування; розбудова двосторонньої комунікації, мережі партнерства; трансляція політичних, культурних та інших цінностей (у тому числі – через освіту); формування громадської думки однією державою в іншій. Важливе значення для ефективної реалізації цілей публічної дипломатії в Катарі, Кувейті та ОАЕ має комплекс заходів, спрямованих на формування месиджів, орієнтованих на інформування цільових аудиторій та окремих груп людей за кордоном. Доведено, що українська публічна дипломатія в Катарі, Кувейті та ОАЕ упродовж

останніх років значно активізувалася, про що свідчить низка успішно реалізованих проектів дипломатичними представниками. До спектра таких заходів належить гідне презентування українських галузей культури, освіти, спорту, науки, туризму тощо.

З'ясовано, що докорінне оновлення інституційних засад співпраці українських дипломатів у Катарі, Кувейті та ОАЕ з українською діаспорою у цих країнах дасть імпульс для піднесення публічної дипломатії України в субрегіоні Затоки на новий рівень.

Klymonchuk V., Marchuk V. Subjects of public diplomacy of Ukraine in Qatar, Kuwait and United Arab Emirates

The article defines the main components that form modern public diplomacy, traces the role of public diplomacy subjects of Ukraine in the realization of the goals of public diplomacy in Qatar, Kuwait, and the UAE, updates the issue of optimizing the interaction of public diplomacy subjects of Ukraine in Qatar, Kuwait, and the UAE.

It has been clarified that in the 21st century, the issue of establishing long-term relationships that create favorable conditions for state policy, in particular the influence on public opinion and those who shape it, is urgent. Public diplomacy has become an important factor in the international life of the vast majority of developed countries.

It was revealed that the new rules of political interaction, which provide for openness and publicity, can be turned to advantage with the help of a well-thought-out strategy of public diplomacy, the results of which are measured not only by the positive image of the state in the world, but also by success in promoting foreign policy interests on the international arena.

The key goals of public diplomacy are: strengthening the country's image, promoting its brand; ensuring a favorable environment in the field of international communication; development of two-way communication, partnership network; broadcast of political, cultural and other values (including through education); formation of public opinion by one state in another.

It has been established that a complex of measures aimed at forming messages aimed at informing target audiences and certain groups of people abroad is of great importance for the effective implementation of the goals of public diplomacy in Qatar, Kuwait and the UAE.

It has been proven that Ukrainian public diplomacy in Qatar, Kuwait, and the UAE has significantly intensified in recent years, as evidenced by a number of successfully implemented projects by diplomatic representatives. The spectrum of such events includes a decent presentation of Ukrainian fields of culture, education, sports, science, tourism, etc

It was revealed that the fundamental renewal of the institutional foundations of the cooperation of Ukrainian diplomats in Qatar, Kuwait and the UAE with the Ukrainian diaspora in these countries will give impetus to raising public diplomacy of Ukraine in the Gulf subregion to a new level.

Key words: public diplomacy, Ukraine, Qatar, Kuwait, UAE, diaspora, diplomats.

Література:

1. Балануца О., Сегеда О. Публічна дипломатія в роботі дипустанов: цікаві факти з українського досвіду в Кувейті. *Україна дипломатична*. 2021. Вип. 22. С. 267–271.
2. Балануца О., Сегеда О. Публічна дипломатія України в Кувейті: потенціал нестандартних рішень. *Україна дипломатична*. Київ, 2020. Вип. 21. С. 258–267.
3. Висоцький О. Ю. Публічна дипломатія як форма нової пропаганди. *Освіта і наука у мінливому світі: проблеми та перспективи розвитку*. Матеріали II Міжнародної наукової конференції. 27–28 березня 2020 р., м. Дніпро. Частина II. Дніпро: СПД «Охотнік», 2020. С. 11–13.
4. Опанасюк О. І. Особливості сучасної публічної дипломатії. *Гілея: науковий вісник*. 2017. Вип. 117. С. 238–243.
5. Оптимізація посилення культурної присутності України в Європі. Аналітична записка. *Національний інститут стратегічних досліджень*. 2014. травень. URL: <http://www.niss.gov.ua/articles/1522/>
6. Перебийніс Є. Роль та місце публічної дипломатії у забезпеченні національних інтересів держави. *Україна дипломатична*. 2013. Вип. 14. С. 915–925. URL : http://nbuv.gov.ua/UJRN/ukrdip_2013_14_56
7. Про засади внутрішньої і зовнішньої політики: Закон України від 01.07.2010 № 2411-VI. *Відомості Верховної Ради України*. 2010. № 40. С. 527. URL : <https://www.pravda.com.ua/news/2019/07/10/7220541/>.

8. Процюк М. В. Публічна і культурна дипломатія як засіб «м'якої сили» України: запозичені моделі, реальні кроки та стратегічні пріоритети. *Науковий вісник Дипломатичної академії України*. 2016. Вип. 23(2). С. 21–28.
9. Сегеда О. Особливості публічної дипломатії Катару, Кувейту та Об'єднаних Арабських Еміратів в Україні. Матеріали 3-ї міжнародної науково-практичної конференції «Scientificpractice: modernandclassicalresearchmethods». 16 вересня 2022. Бостон, США. С. 126–128.
10. Сегеда О. Політика Кувейту щодо України в контексті повномасштабного вторгнення Російської Федерації. *Вісник НТУУ «КПІ». Політологія. Соціологія. Право*. № 2 (54). 2022. С. 27–39.
11. Сегеда О. Публічна дипломатія в роботі дипустанов: цікаві факти з українського досвіду в Кувейті. *Україна дипломатична*. 2021. С. 267–275.
12. Сегеда О. Сучасні процеси цифровізації в дипломатичній службі України та Кувейту. *Історико-політичні проблеми сучасного світу*. Чернівці: Чернівецький національний університет, 2020. Т. 42. С. 77–88.
13. Сегеда О. Цифрова дипломатія України як елемент нової публічної дипломатії. *Політикус*. Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського. 2020. С. 139–147.
14. Сегеда О. Шляхи оптимізації публічної дипломатії України в Катарі, Кувейті та Об'єднаних Арабських Еміратах. Матеріали 2-ї міжнародної науково-теоретичної конференції «*Modernization of today's science: experience and trends*». 9 вересня 2022. Республіка Сінгапур. С. 102–105.
15. Ціватий В. Публічна дипломатія: традиції, тренди та виклики (досвід і пріоритети для України). *UAForeignAffairs*. 2014. Вип. 6. С. 32–36.
16. Balanutsa O., Sehedo O. Educational dimension of public diplomacy: synergy of international and nation-wide educational projects. *The scientific heritage*. 2020. № 48. PP. 71–77.
17. Cull N. J. Public Diplomacy: Taxonomies and Histories. *The Annals of the American Academy of Political and Social Science*. 2008. Vol. 616. P. 31–54. URL: <https://www.jstor.org/stable/25097993>
18. EmbassyofUkraineintheStateofKuwait(Accessed: 29 May 2020). Availableat: <https://kuwait.mfa.gov.ua/en>.
19. Kenny K. Two Diasporic Moments in Irish Emigration History: The Famine Generation and the Contemporary Era. *StudIrlandesi. A Journal of Irish Studies*. 2019. Vol. 9. P. 43–65. URL: <https://oajournals.fupress.net/index.php/bsfm-sijis/article/view/7348>.
20. Lasswell H.D. The Theory of Political Propaganda. *The American Political Science Review*. 1927. Vol. 21. № 3. P. 627–631.
21. PublicDiplomacyandForeignPolicy. Oxford Research Encyclopedia of Politics.URL: <https://oxfordre.com/politics/view/10.1093/acrefore/9780190228637.001.0001/acrefore-9780190228637-e471#acrefore-9780190228637-e-471-div1-6>.
22. Shain Y., Barth A. Diasporas and International Relations Theory. *International Organization*. 2003. Vol. 57. no. 3. P. 449–479. URL: <https://www.jstor.org/stable/3594834>.

References:

1. Balanutsa O., Sehedo O. Publichna dyplomatiia v roboti dyustanov: tsikavi fakty z ukrainskoho dosvidu v Kuveiti. *Ukraina dyplomatychna*. [Public diplomacy in the work of diplomatic institutions: interesting facts from the Ukrainian experience in Kuwait. Ukraine is diplomatic.] 2021. Issue 22. S. 267–271.
2. Balanutsa O., Sehedo O. Publichna dyplomatiia Ukrainy v Kuveiti: potentsial nestandardnykh rishen. *Ukraina dyplomatychna*. [Public diplomacy of Ukraine in Kuwait: the potential of non-standard solutions. Ukraine is diplomatic]. Kyiv, 2020. Issue 21. S. 258–267.
3. Vysotskyi O. Yu. Publichna dyplomatiia yak forma novoi propahandy. *Osvita i nauka u minlyvomu sviti: problemy ta perspektyvy rozvytku*. [Public diplomacy as a form of new propaganda.] Materialy II Mizhnarodnoi naukovoii konferentsii. 27–28 bereznia 2020 r., m. Dnipro. Chastyna II. Dnipro: SPD «Okhotnik», 2020. S. 11–13.
4. Opanasiuk O. I. Osoblyvosti suchasnoi publichnoi dyplomatii. [Features of modern public diplomacy]. *Hileia: naukovyi visnyk*. 2017. Vyp. 117. S. 238–243.
5. Optyimizatsiia posylennia kulturnoi prysutnosti Ukrainy v Yevropi. [Optimizing the strengthening of Ukraine's cultural presence in Europe]. *Analitichna zapyska. Natsionalnyi instytut stratehichnykh doslidzhen*. 2014.traven URL: <http://www.niss.gov.ua/articles/1522/>.
6. Perebyinis Ye. Rol ta mistse publichnoi dyplomatii u zabezpechenni natsionalnykh interesiv derzhavy. [The role and place of public diplomacy in ensuring the national interests of the state]. *Ukraina dyplomatychna*. 2013. Vyp. 14. S. 915–925. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/ukrdip_2013_14_56.
7. Pro zasady vnutrishnoi i zovnishnoi polityky: Zakon Ukrainy vid 01.07.2010 № 2411-VI. [On the principles of domestic and foreign policy: Law of Ukraine dated July 1, 2010 No. 2411-VI.] *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy*. 2010. № 40. S. 527. URL: <https://www.pravda.com.ua/news/2019/07/10/7220541/>.

8. Protsiuk M. V. Publichna i kulturna dyplomatiia yak zasib «miakoi syly» Ukrainy: zapozycheni modeli, realni kroky ta stratehichni priorytety. [Public and cultural diplomacy as a means of "soft power" of Ukraine: borrowed models, real steps and strategic priorities.] *Naukovyi visnyk Dyplomatychnoi akademii Ukrainy*. 2016. Vyp. 23(2). S. 21–28.
9. Seheda O. Osoblyvosti publichnoi dyplomatii Kataru, Kuveitu ta Obiednanykh Arabskykh Emirativ v Ukraini. [Peculiarities of public diplomacy of Qatar, Kuwait and the United Arab Emirates in Ukraine.] *Materialy 3-yi mizhnarodnoi naukovo-praktychnoi konferentsii «Scientific practice: modern and classical research methods»*. 16 veresnia 2022. Boston, SShA. S. 126–128.
10. Seheda O. Polityka Kuveitu shchodo Ukrainy v konteksti povnomasshtabnoho vtorhnennia Rosiiskoi Federatsii. [Kuwait's policy towards Ukraine in the context of the full-scale invasion of the Russian Federation.] *Visnyk NTUU «KPI»*. Politolohiia. Sotsiolohiia. Pravo. № 2 (54). 2022. S. 27–39.
11. Seheda O. Publichna dyplomatiia v roboti dyputanov: tsikavi fakty z ukraïnskoho dosvidu v Kuveyti. [Public diplomacy in the work of diplomatic missions: interesting facts from the Ukrainian experience in Kuwait.] *Ukraina dyplomatychna*. 2021. S. 267–275.
12. Seheda O. Suchasni protsesy tsyfrovizatsii v dyplomatychniï sluzhbi Ukraïny ta Kuveytu. Istoryko-politychni problemy suchasnoho svitu. [Modern digitalization processes in the diplomatic service of Ukraine and Kuwait. Historical and political problems of the modern world.] *Chernivtsi: Chernivetskyï natsionalnyi universytet*, 2020. T. 42. S. 77–88.
13. Seheda O. Tsyfrova dyplomatiia Ukraïny yak element novoï publichnoi dyplomatii. [Digital diplomacy of Ukraine as an element of new public diplomacy.] *Politykus. Pivdenoukraïnskyï natsionalnyi pedahohichnyi universytet imeni K. D. Ushynskoho*. 2020. S. 139–147.
14. Seheda O. Shliakhy optymizatsii publichnoi dyplomatii Ukraïny v Katari, Kuveyti ta Obiednanykh Arabskykh Emiratakh. [Ways to optimize Ukraine's public diplomacy in Qatar, Kuwait and the United Arab Emirates.] *Materialy 2-yi mizhnarodnoi naukovo-teoretychnoi konferentsii «Modernization of today's science: experience and trends»*. 9 veresnia 2022. Respublika Sinhapur. S. 102–105.
15. Tsviatyi V. Publichna dyplomatiia: tradytsii, trendy ta vyklyky (dosvid i priorytety dlia Ukrainy). [Public diplomacy: traditions, trends and challenges (experience and priorities for Ukraine).] *UAForeignAffairs*. 2014. Vyp. 6. S. 32–36.
16. Balanutsa O., Seheda O. Educational dimension of public diplomacy: synergy of international and nation-wide educational projects. *The scientific heritage*. 2020. No. 48. PP. 71–77.
17. Cull N. J. *Public Diplomacy: Taxonomies and Histories*. *The Annals of the American Academy of Political and Social Science*. 2008. Vol. 616. P. 31–54. URL: <https://www.jstor.org/stable/25097993>.
18. Embassy of Ukraine in the State of Kuwait (Accessed: 29 May 2020). Available at: <https://kuwait.mfa.gov.ua/en>.
19. Kenny K. Two Diasporic Moments in Irish Emigration History: The Famine Generation and the Contemporary Era. *StuidiIrlandesi. A Journal of Irish Studies*. 2019. Vol. 9. P. 43–65. URL: <https://oajournals.fupress.net/index.php/bsfm-sijis/article/view/7348>.
20. Lasswell H.D. *The Theory of Political Propaganda*. *The American Political Science Review*. 1927. Vol. 21. No. 3. R. 627–631.
21. *Public Diplomacy and Foreign Policy*. *Oxford Research Encyclopedia of Politics*. URL: <https://oxfordre.com/politics/view/10.1093/acrefore/9780190228637.001.0001/acrefore-9780190228637-e471#acrefore-9780190228637-e-471-div1-6>.
22. Shain Y., Barth A. *Diasporas and International Relations Theory*. *International Organization*. 2003. Vol. 57. no. 3. P. 449–479. URL: <https://www.jstor.org/stable/3594834>.

Стаття надійшла до редакції 30.09.2022

Стаття рекомендована до друку 18.10.2022